

DE BOKSERS

Onno Kusters

i.m. Mohammed Ali

De ring is vierkant.
(Dat begint al goed.)
Onze handen zijn gebonden,
in linnen gewikkeld. Alles
staat startstil gedurende een tel
die dan zichzelf in alle dimensies
onstuitbaar uiteen rijt,
tijd wordt, ruimte, reis.

Aan ons voorbij gaat alle geluid,
dat uitdooft in de stratosfeer.
Het licht dat schijn werpt op ons staan
verstomt op de gezichten
van de in vertraging
stom als vissen
om bloed happende toeschouwers.
De scheidsrechters
hebben niets te scheiden,
geen recht van spreken.

Een rode maan schuift voor een zon
die door vlekken is getekend,
onder de aardkorst kolkt het
maar niemand weet van iets.

Eonen gingen voorbij voor wij
en zullen voorbij gaan als wij
eenmaal en eenmalig voorbij zijn,
maar nu even niet. Nu even niet.

Zo wordt de ronde
afgekondigd, de ronde
waar de ring waarin wij dansen
vierkant is; de ring waarin wij
vlindergewijs
elkaar aftasten,
schijn- en plaagstootjes plaatsen,
de ring waarin
wanneer wij elkaar
gelijk snikkende geliefden in de armen
en om de schouders vallen,
bloemkooloren elkaar strelen,
gebitsbeschermers elkaar kussen
en tot die bloemkooloren
woordjes zeggen,
aardappelneuzen op elkaar stuiten

en elkaar snuiten; de ring waarin
bijgewijs
linkse directen
zich op glazen kinnen richten,
leverstoten zich op levers;
de ring waarin
lichtvoetig wij,
levensgrote zwaargewichten,
ons van de zwaartekracht onthechten
op het punt van een beginnen
door middel van een gongslag
die de aarde rondgaat.

Tijdens de klassieke Olympische Spelen werden de vuisten van de boksers in leren riemen gewikkeld en met wol gevuld om de slagen effectiever te maken. Bron: <http://www.perseus.tufts.edu/Olympics/boxing.html>.